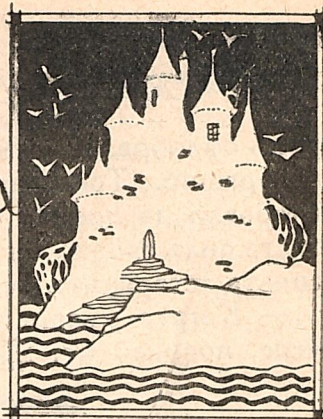

Вълшебната гривна

Живѣлъ въ воденицата си беденъ воденичаръ съ своя синъ. Наблизу до воденицата имало кладенецъ. Една вечеръ синътъ изпусналъ кратунката въ кладенеца. Почналъ да я търси. Вдигналъ плочата на кладенеца. И предъ него изъ дъното на кладенеца грѣйнала златна гривна.

Той извадилъ гривната. Вдигналъ я предъ очитѣ си. Презъ нея видѣлъ цѣло царство.

Върналъ се въ къщи. За гривната нищо не казалъ на баща си.

На другата вечеръ пакъ отишелъ на кладенеца. Извадилъ гривната отъ джеба си и погледналъ презъ нея. Предъ очитѣ му се открило друго царство, още по-хубаво и още по-голъмо отъ първото. Царскиятъ дворецъ билъ отъ чисто злато. Но царътъ билъ тжженъ и съ наведена глава седѣлъ въ стаята си. Тоя день се била загубила неговата дъщеря, и никой не можелъ да я намѣри.

Тая вечеръ воденичарскиятъ синъ се захласналъ да гледа презъ гривната и закѣснѣлъ. Баща му го посмърлилъ, но той не му казалъ нищо и тоя пѣтъ.

На третата вечеръ синътъ пакъ отишелъ на кладенеца.

Тоя пѣтъ презъ гривната видѣлъ единъ пустъ островъ. На една скала край морето се издигалъ хубавъ дворецъ. Единъ отъ прозорцитѣ билъ отворенъ. Отъ прозореца се показала хубава девойка. Тя му махнала съ ржка и викнала:

— Азъ съмъ царска дъщеря. Пленница съмъ на страшния морски царъ. Вчера, когато се разхождахъ съ лодка, той ме грабна и ме затвори тукъ. Ела, спаси ме! Моятъ баща ще те награди богато.

Но въ тоя мигъ морскитѣ вълни залѣли двореца. Оттогава момчето не можело вече да я види.

Единъ день на воденицата до-